

ஓய்வுநாள் பற்றிய கேள்விகள்

(12:1-14)

11ம் அதிகாரத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட, புறக்கணிக்கப்படுதல் என்ற ஆய்வுக்கு இந்ந் அதிகாரத்திலும் தொடருகிறது. இயேசுவுக்கு இருந்த இந்ந் எதிர்ப்பை விவரிப்பதற்காக மத்தேயு, வெறுப்புணர்வின் பல உதாரணங்களை பயன்படுத்தினார். இந்ந் எதிர்மறைத் தொனியுடன் மத்தேயு, நியாயத்தீர்ப்பின் உவமைகளுக்கும் (அதிகாரம் 13) தமது வாசகர்களைத் தயார் செய்தார்.

பரிசேயர்களுடனான மூன்று முரண்பாட்டு உரையாடல்கள் (12:1-14, 22-37, 38-45), வெறுப்புணர்வு பற்றிய மத்தேயுவின் விவரிப்பில் பெரும்பங்கை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்ந் வழக்காடுதலின் தனிச்சிறப்பு ஒரு இடையூரையாலும் (12:15-21) ஒரு முன்னுரையாலும் (12:46-50) அழுத்தமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.¹ தேவனுடைய ஞானம் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த பரிசேயர்கள் (11:25), “ஞானமும் புத்திக்கூர்மையும்” கொண்டவர்களாக இருந்தனர். கடினமான நுகமாகவும் பாரமான சுமையாகவும் இருந்த அவர்களின் பாரம்பரியங்கள், மெதுவான நுகத்தையும் இலகுவான சுமையையும் அளித்த இயேசுவின் உபதேசங்களுக்கு (11:30) வெகுவாக எதிர்மறையாக இருந்தன.

மார்க்கரீதியான நிறுவனத்தினால், இயேசுவினிடத்தில் குவிக்கப்பட்ட வெறுப்புணர்வு, ஓய்வுநாள் பாரம்பரியங்களை அவர் மீறிய செயல்களின் மீது மையங்கொண்டிருந்தது (காண்க யோவான் 5:1-18). அவர் ஓய்வுநாள் பற்றிய நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மையான உபதேசங்களை ஒருக்காலும் மீறவில்லை, ஆனால் அவர் பல ஆண்களினூடே யூத போதகர்களால் நிலைநாட்டப் பட்டிருந்த வாய்மொழிப் பாரம்பரியங்களை எதிர்த்தார். நியாயப்பிரமாணத்தை மீறக்கூடாது என்ற ஒரு முயற்சியில் அவர்கள், “ஓய்வுநாளைப் பரிசுத்தமாய் ஆசரிக்க நினைப்பாயாக” (யாத்திராகமம் 20:8) என்ற எளிய கூற்றைச் சிக்கலாக்கியிருந்தனர். அவர்கள் ஓய்வுநாளை ஒரு சுமையாக மாற்றியிருந்தனர். இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் இந்ந் பாரம்பரியங்களை மீறியிருந்தனர், இது அவர்களிடம் கேள்வியெழுப்பக் காரணமாயிற்று.

அறுத்தலினால் அவமதித்தல்?

(12:1-8)

¹அக்காலத்திலே, இயேசு ஓய்வுநாளில் பயிர்வழியே போனார்; அவருடைய சீஷர்கள் பசியாயிருந்து, கதிர்களைக் கொய்து, தின்னத் தொடங்கினார்கள்.

²பரிசேயர் அதைக்கண்டு, அவரை நோக்கி: இதோ, ஓய்வுநாளில்

செய்யத்தகாததை உம்முடைய சீஷர்கள் செய்கிறார்களே என்றார்கள்.

³ அதற்கு அவர்: தாவீதும் அவனோடிருந்தவர்களும் பகியாயிருந்தபோது செய்ததை நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா?

⁴ அவன் தேவனுடைய வீட்டில் பிரவேசித்து, ஆசாரியர் தவிர வேறொருவரும் புசிக்கத்தகாத தேவசமூகத்து அப்பங்களைத் தானும் தன்னோடிருந்தவர்களும் புசித்தார்களே.

⁵ அன்றியும் ஓய்வுநாட்களில் ஆசாரியர்கள் தேவாலயத்தில் ஓய்ந்திராமல், ஓய்வுநாளை வேலை நாளாக்கினாலும், குற்றமில்லாதிருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் வேதத்தில் வாசிக்கவில்லையா?

⁶ தேவாலயத்திலும் பெரியவர் இங்கே இருக்கிறார் என்ற உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

⁷ பலியையல்ல இரக்கத்தையே விரும்புகிறேன் என்பதின் கருத்து இன்னதென்று அறிந்தீர்களானால், குற்றமில்லாதவர்களை நீங்கள் குற்றப்படுத்தமாட்டீர்கள்.

⁸ மனுஷகுமாரன் ஓய்வுநாளுக்கும் ஆண்டவராய் இருக்கிறார் என்றார்.

வசனம் 1. அக்காலத்திலே என்பது எடுத்துரைப்புகளை ஒன்றாகப் பிணைக்க மத்தேயுவினால் பயன்படுத்தப்பட்ட திட்டவட்டமற்ற சொற்றொடராக இருந்தது (11:25; 14:1). இயேசு தமது சீஷர்களுடன் ஓய்வுநாளில் பயிர்வழியே போனார். இந்த வயல்கள் முதல் நூற்றாண்டுப் பாலஸ்தீன தேசத்தில் வேலியடைக்கப்படாதவைகளாக இருந்தன. அதற்குப்பதிலாக அவைகள் குறுகிய பாதைகளினால் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன, மற்றும் அவற்றின் எல்லைகள் கற்களினால் குறியிடப்பட்டு இருந்தன (உபாகமம் 19:14; 27:17; யோபு 24:2; நீதிமொழிகள் 22:28; 23:10). அவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கையில், அவருடைய சீஷர்கள் பசியாயிருந்து, கதிர்களைக் கொய்து, தின்னத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு செய்ததில் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு உட்பட்டவர்களாக இருந்தனர். உபாகமம் 23:25ம் வசனம், “பிறனுடைய விளைச்சலில் பிரவேசித்தால், உன் கையினால் கதிர்களைக் கொய்யலாம்; நீ அந்த விளைச்சலில் அரிவாளை இடலாகாது” என்று கூறுகிறது. சீஷர்கள் அறுவடை செய்யவில்லை; அவர்கள் தங்கள் பசியை மாத்திரம் ஆற்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

வசனம் 2. சீஷர்கள் ஓய்வுநாளில் செய்யத்தகாததை செய்கிறார்கள் என்று பரிசேயர் குற்றம் சாட்டியது ஏன்? நியாயப்பிரமாணம், ஓய்வுநாளில் வேலை செய்வதைத் தடைசெய்தது (யாத்திராகமம் 20:10; 34:21; வேலியராகமம் 23:3; உபாகமம் 5:12-15), ஆனால் ஒரு சில குறிப்புகள் மாத்திரமே தரப்பட்டிருந்தன. சமையலுக்காக நெடுப்பைக் கிளறிவிடுதல் (யாத்திராகமம் 16:22-30; 35:3), விறகு பொறுக்குதல் (எண்ணாகமம் 15:32-36), ஒரு சமையைச் சுமந்து செல்லுதல் (எரேமியா 17:21, 22) அல்லது எந்த ஒரு வியாபாரப் பரிவர்த்தனையும் செய்தல் (நெகேமியா 10:31; 13:15, 19) என்பது நியாயப்பிரமாணத்திற்கு விரோதமானதாக இருந்தது.

இருப்பினும் ரபீத்துவப் பாரம்பரியங்கள் மாபெரும் விபரத்தைக் கொடுத்தன. மிஷ்னாவில் பாதுகாக்கப் பட்டிருந்த இந்த மனித ஒழுங்கு முறைமைகள், முப்பது குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகளை - இவற்றில், அறுத்தல்,

கதிரடித்தல், தூற்றுதல் மற்றும் தானியத்தை அரைத்தல் ஆகியவையும் உள்ளடங்கின - கண்டனம் செய்தது.² சீஷர்கள் தானியக்கதிர்களைக் கொய்த செயல், அறுத்தல் என்று அனுமானிக்கப்பட்டது. தானியங்களைத் தங்கள் கைகளுக்கு இடையில் வைத்து நிமிட்டியது (லூக்கா 6:1) கதிரடித்தல் என்பதாக விளக்கப்பட்டது, மற்றும் உமியை ஊதியது தூற்றுதலாகக் கண்ணோக்கப்பட்டது. ஒருவேளை அவர்கள் தானியங்களை உண்ணுவதற்கு முன்னர், அதைத் தங்கள் கைகளினால் நெறித்திருக்கலாம், இதுவும் ஒரு மீறுதலாகக் கருதப்பட்டது.

பரிசேயர்கள் ஓய்வுநாளில் ஒரு கோதுமை வயலில் இருந்தது ஏன்? நிச்சயமாகவே அவர்கள், இயேசுவையும் அவரது சீஷர்களையும் குற்றப்படுத்த ஒரு வழியைத் தேடியே அங்கு சென்றிருந்தனர் என்பது உறுதி. ஒரு ரபீ தமது மாணவர்களின் நடத்தைக்குப் பொறுப்பாளியாக இருந்தார் என்பதால், சீஷர்கள் செய்ததைக் குறித்து இயேசுவினிடத்தில் அவர்கள் கேள்வி கேட்டனர். அவர்களின் நடத்தையை இயேசு பொறுத்துக்கொண்டார் என்பது அவர்களை அவர் “குற்றமில்லாதவர்கள்” என்று விவரித்த செயலினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (12:7).

வசனங்கள் 3, 4. இயேசுவின் சீஷர்கள் கதிர்களைக் கொய்து தின்றதற்காக அவர்களை இயேசு கடிந்துகொள்ளவில்லை. அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் இரண்டு உதாரணங்களைக் கொண்டு, அவர்களைத் தற்காத்தார், அவ்விரண்டையுமே அவர் “நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா?” என்ற கேள்வியுடன் அறிமுகப்படுத்தினார். ஒரு கேள்வியுடன் எதிர்கொண்டு வேதவசனங்களைக் கவனிக்கும்படி வேண்டுகோள் விடுத்தல் என்ற இந்த வியூகத்தைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் இயேசு செயல்விளைவுடன் பயன்படுத்தினார் (12:3, 5; 19:4; 21:16, 42; 22:31), இது ரபீத்துவ விவாதங்களில் ஒரு பொதுவான நடைமுறையாக இருந்தது.³ பரிசேயர்கள் இந்தக் குறிப்பிட்ட கேள்வியைச் சங்கடமூட்டுவதாகக் கண்டிருப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

இயேசுவின் முதல் உதாரணம், அவர்கள் பெரிதும் பாராட்டிய தாவீதுனுடையதாக இருந்தது. அவர், தாவீது சவுல் அரசரின் கோபத்திற்குத் தப்பியோடியபோது நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார் (1 சாமுவேல் 21:1-6). தாவீது நோப் என்ற இடத்தில் இருந்த தேவனுடைய வீட்டிற்கு - அதாவது, உடன்படிக்கைப் பெட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த கூடாரத்திற்கு - சென்றார். அவர் அங்கு, அகியூத்தின் மகனான அகிமெலேக் என்ற பெயர்கொண்டிருந்தவரும், அந்த வேளையில் நோபில் பிரதான ஆசாரியராக இருந்தவருமானவரைச் சந்தித்தார் (1 சாமுவேல் 22:11).

வஞ்சித்தல் ஒன்றின் மூலம் தாவீது, தாம் சவுல் அரசரின் சார்பாக இரகசியமான செயல் ஒன்றிற்காக வந்ததாகக் கூறி அதை அந்த ஆசாரியர் நம்பும்படி செய்தார். பின்பு அவர் தம்மோடு இருந்தவர்கள் பசியாக இருந்ததால் அப்பம் வேண்டும் என்று கேட்டார். அகிமெலேக்கு, தாவீதுக்கும் அவரது மனிதர்களுக்கும் “தேவசமூகத்து அப்பங்களான” பரிசுத்த அப்பங்களைக் கொடுத்தார் (யாத்திராகமம் 25:30; 35:13; 39:36), அவைகள் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் மேஜையில் இருந்தன. இந்த அப்பங்கள் ஆசாரியர்களால் மாத்திரம் உண்ணப்பட வேண்டும் (லேவியராகமம் 24:5-9). “தேவசமூகத்து அப்பங்களை” வைப்பதற்கென்று தயாரிக்கப்பட்டிருந்த

விசேஷித்த மேஜையின்மீது (யாத்திராகமம் 25:23-30), இரு வரிசைகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஆறு ஆறு அப்பங்களாக, பன்னிரெண்டு அப்பங்கள் வைக்கப்பட்டன. இந்த அப்பங்கள் இஸ்ரவேல் மக்களினத்தின் பன்னிரெண்டு கோத்திரங்களைக் குறித்தன மற்றும் தேவனுடன் அவர்களுக்கு இருந்த நிலையான உறவையும் அடையாளப்படுத்தின. இஸ்ரவேல் மக்களினம் தேவனுக்கென்று பரிசுத்தப்படுத்தப் பட்டிருந்தது, அதேபோன்று இந்த அப்பங்கள், ஆசாரியர்களுக்கென்று பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்டன (லேவியராகமம் 24:5-9). இந்த அப்பங்கள் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையிலும் சுடப்பட்டன. ஒவ்வொரு ஓய்வுநாளிலும் பழைய அப்பங்கள் மாற்றப்படும்போது, அந்தப் பழைய அப்பங்களை ஆசாரியர்கள் உண்டனர் (1 சாமுவேல் 21:6).

இந்த விவரிப்பின் கருத்து இருமடங்காக இருந்தது. முதலாவது, தாவீது உண்மையிலேயே நியாயப்பிரமாணத்தை மீறியிருந்தார், ஆனால் கர்த்தருடைய சீஷர்கள் மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரியத்தை மாத்திரம் மீறியிருந்தனர். பரிசேயர்கள் தாவீதை, நியாயப்பிரமாணத்தை மீறியதற்காக கண்டனம் செய்வவில்லை, இருப்பினும் அவர்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தை மீறியதற்காக இயேசுவின் சீஷர்களைக் கண்டனம் செய்தனர். இரண்டாவது, இயேசுவின் சிந்தையில், மக்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் காட்டிலும் மேலானவர்களாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற நினைவு கொண்டிருந்தார்: “மனுஷன் ஓய்வுநாளுக்காக உண்டாக்கப்படவில்லை, ஓய்வுநாள் மனுஷனுக்காக உண்டாக்கப்பட்டது” (மாற்கு 2:27).

வசனம் 5. இயேசு பயன்படுத்திய இரண்டாவது உதாரணம், பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு, ஓய்வுநாளில் ஆசாரியர்கள் செய்திருந்ததைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டது. ஓய்வுநாளில் வேலை செய்தலுக்கு எதிராக நியாயப்பிரமாணம் தடைவிதித்திருந்தபோதிலும், அந்த நாளில் ஆசாரியர்கள், தூபம் காட்டுதல், விளக்குகளைச் சரிசெய்தல், பரிசுத்த அப்பங்களை மாற்றுதல் மற்றும் இரட்டை பவிசெலுத்துதல் உள்ளிட்ட, பல்வேறு வேலைகளைச் செய்தனர் (யாத்திராகமம் 30:7, 8; லேவியராகமம் 24:5-8; எண்ணாகமம் 28:9, 10). இவைகள் ஓய்வுநாளில் ஆசாரியர்களால் செய்யப்பட்ட மீறுதல்களாகக் கருதப்படவில்லை, ஏனெனில் இந்தக் கடமைகள் நியாயப்பிரமாணத்தினால் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டிருந்தன.⁴ ஆசாரியர்கள் தேவாலயத்திற்கு அடுத்த ஊழியங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தபடியால், இந்த விஷயத்தில் அவர்கள் குற்றமற்றவர்களாக இருந்தனர் மற்றும் அவர்கள் ஓய்வுநாள் கட்டளையை மீறவில்லை.

ஓய்வுநாளை மீறுதல் என்ற சொற்றொடரில் “மீறுதல்” (*bebēlō*) என்ற வார்த்தை “அவமதித்தல்” என்று இன்னும் சிறப்பாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது (NIV). ஆசாரியத்துவ ஊழியம், பொதுவான ஓய்வுநாள் முறைமைகளை வளைத்துச் சாதகமாக்கும்படி வேண்டியது என்று இயேசு கூறினார்.

வசனம் 6. பின்பு இயேசு, “தேவாலயத்திலும் பெரியவர் இங்கே இருக்கிறார் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்று அறிவித்தார். டக்ளஸ் R. A. ஹேர் அவர்கள், இயேசுவின் விவாதம் பின்வருமாறு உரைக்கப்பட முடியும் என்று நினைத்தார்: “ஓய்வுநாளைக் காட்டிலும் தேவாலயம் மேலானதாக இருக்கிறது என்றால், தேவாலயத்தைக் காட்டிலும் மேலான ஒருவர் எவ்வளவு அதிகமான ஓய்வுநாளைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவராக

இருப்பார்.”⁵ “தேவாலயத்திலும் பெரியவர்” (meizon; ஒரு பொதுப்பால் பெயர் உரிச்சொல்) என்பதன் மூலம் இயேசு அர்த்தப்படுத்தியது என்ன என்பதைப் பற்றிய ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் அவரது விளக்கம் முழுமையாகப் பதில் அளிப்பதில்லை.

“தேவாலயத்திலும் பெரியவர்” என்று இயேசுவை அடையாளப்படுத்துதல், 12:41, 42ல் உள்ள உண்மையினால் - இங்கு வேறொரு பொதுப்பால் பெயர் உரிச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது - ஆதரிக்கப்படுகிறது, இது பழைய ஏற்பாட்டு மனிதர்களிடமிருந்து தரவழைக்கப்பட்ட வேறுபாட்டை உள்ளடக்குகிறது (காண்க யோவான் 4:12; 5:46; 8:53). மற்றும் இயேசுவின் நபர்த்துவமானது தேவாலயத்திற்கு நேரெதிராக ஒப்பிடப் பொருத்தமானதாக உள்ளது, ஏனெனில் அவருக்குள் தேவத்துவத்தின் பரிபூரணமெல்லாம் பரிபூரணமாக வாசமாயிருந்தது (கொலோசேயர் 2:9 காண்க யோவான் 2:18-22).

“தேவாலயத்திலும் பெரியவர்” என்பதற்குச் சாத்தியமான மற்ற அடையாளப்படுத்துதல்களில், இயேசுவின் அதிகாரத்துவம், அவரது செய்தி மற்றும் இராஜ்யத்தின் உதயம் ஆகியவை உள்ளடங்குகின்றன. J. W. மெக்கார்வீ அவர்கள், சீஷர்கள் ஊழியம் “பெரியதாக” இருந்தது என்று நினைத்தார்:

இது அவர்கள் இயேசுவுக்குச் செய்த ஊழியமாக இருந்தது - இது சிலவேளைகளில் உணவை அளித்தலுக்கான வழக்கமான வழிமுறைகளைத் தடைசெய்தது. அவருக்கு ஊழியம் செய்தல் என்ற அவர்களின் கடமையானது தேவாலயத்தைக் காட்டிலும் பெரிதாயிருந்தது; அதாவது ஆசாரியர்கள் மீது இருந்த தேவாலயத்து ஊழியத்தைக் காட்டிலும் அவரது சீஷர்களின் கடமை பெரிதாயிருந்தது. அப்படி இருந்தது என்றால், ஆசாரியர்கள் நியாயப்படுத்தப் பட்டவர்களாக இருந்தனர், அதைக் காட்டிலும் அதிகமாக சீஷர்கள் [தாங்கள் செய்த செயல்களில்] இன்னும் அதிகமாக நியாயப்படுத்தப் பட்டவர்களாக இருந்தனர்.⁶

வசனம் 7. இரக்கம் காண்பித்தலின் முக்கியத்துவத்தை விவரிப்பதற்கு, ஓசியாவின் தீர்க்கதரிசனத்தில் இருந்து, இயேசு மீண்டும் ஒருமுறை மேற்கோள் காண்பித்தார்: “பலியையல்ல இரக்கத்தையே விரும்புகிறேன்” (ஓசியா 6:6; 9:13ன் மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்). ஓய்வுநாளில் பலிசெலுத்துதல் என்பது நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் ஆசாரியர்கள் செய்த விஷயமாக இருந்தது, ஆனால் இதமான மனித இரக்கத்தைக் காண்பித்தல் என்பது அவர்களின் கடமையைக் காட்டிலும் அதிகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. பரிசேயர்கள் ஓசியாவின் வார்த்தைகளைப் புரிந்து கொண்டிருந்தால், குற்றமற்றவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட இயேசுவின் சீஷர்களை அவர்கள் குற்றப் படுத்தி இருக்க மாட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் மீது பரிசேயர்கள் இரக்கம் காண்பித்து இருப்பார்கள்.

வசனம் 8. இயேசுவின் சீஷர்களுடைய செயல்பாடுகளுக்கு, அவர் ஓய்வுநாளுக்கும் ஆண்டவராய் இருக்கிறார் என்பதே இயேசுவின் நிறைவான தற்காப்பாக இருந்தது. இந்த உரிமைகோருதலை ஏற்படுத்துதலில் இயேசு, தமது தெய்வீக அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தினார். அவரது தெய்வீகம், ஓய்வுநாள் பிரமாணத்தை விளக்கப்படுத்துவதற்கான உரிமையை (பரிசேயருக்கு நேர்

எதிராக) அவருக்குக் கொடுத்தது மற்றும் அவர் தேர்ந்துகொண்டால் அதை அவர் புறம்பே விலக்கி அமைக்கவும் முடியும். இயேசுவின் முந்திய ஊழியங்கள், அவர் ஓய்வுநாளுக்கு ஆண்டவராக இருந்தார் மற்றும் ஓய்வுநாள் பற்றிய சரியான ஆசரிப்பை அவர் நியாயம் விசாரித்து முறைப்படுத்த முடியும் என்பதை ஏற்கனவே செயல்விளக்கப்படுத்தி இருந்தன.⁷

இயேசு ஓய்வுநாளில் முறையாக ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்றதன் மூலம் அவர் ஓய்வுநாளைக் கண்ப்படுத்தினார் (லூக்கா 4:16-27). ஓய்வுநாளில் மற்றவர்களுக்கு இரக்கத்தை நீட்டித்தது என்பது மாத்திரமே அவர் செய்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்படக்கூடிய ஒரே மீறுதலாக இருந்தது (12:9-14; லூக்கா 13:10-17; 14:1-6; யோவான் 5:1-9; 7:23; 9:1-7, 14). கர்த்தருடைய சீஷர்கள், மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரியங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக அவருக்குத் தங்கள் பயக்தியையும் சேவித்தலையும் தந்ததில் சரியானவர்களாகவே இருந்தனர். இதற்கு நேர்மாறாக, பரிசேயர்கள் சீஷர்களை விமர்சனம் செய்ததில் தவறானவர்களாக இருந்தனர். அவ்வாறு செய்ததன் மூலம் அவர்கள், ஓய்வுநாளுக்கு(ம்) ஆண்டவராக இருந்தவரைக் கனவீனப்படுத்தினர்.

குணமாக்குதலினால் அவமதித்தல்? (12:9-14)

⁹அவர் அவ்விடம் விட்டுப்போய், அவர்களுடைய ஜெப ஆலயத்தில் பிரவேசித்தார்.

¹⁰அங்கே சும்பின கையையுடைய மனுஷன் ஒருவன் இருந்தான். அப்பொழுது, அவர்மேல் குற்றஞ்சாட்டும்படிக்கு; ஓய்வுநாளில் சொஸ்தமாக்குகிறது நியாயமா என்று கேட்டார்கள்.

¹¹அதற்கு அவர்: உங்களில் எந்த மனுஷனுக்காகிலும் ஒரு ஆடு இருந்து, அது ஓய்வுநாளில் குழியிலே விழுந்தால், அதைப் பிடித்துக் தூக்கிவிடமாட்டானோ?

¹²ஆட்டைப்பார்க்கிலும் மனுஷனானவன் எவ்வளவோ விசேஷித்திருக்கிறான்! ஆதலால், ஓய்வுநாளிலே நன்மைசெய்வது நியாயந்தான் என்று சொன்னார்.

¹³பின்பு அந்த மனுஷனை நோக்கி: உன் கையை நீட்டு என்றார். அவன் நீட்டினான்; அது மறுகையைப்போல் சொஸ்தமாயிற்று.

¹⁴அப்பொழுது, பரிசேயர் வெளியே போய், அவரைக் கொலைசெய்யும்படி அவருக்கு விரோதமாய் ஆலோசனைபண்ணினார்கள்.

வசனம் 9. அவர் அவ்விடம் விட்டுப்போய் என்பது (காண்க 11:1; 13:53; 15:29; 19:1), தானிய வயலின் காட்சியை அவர்களுடைய ஜெப ஆலயத்தில் என்ற காட்சியுடன் தொடர்புபடுத்துகிறது. ஓய்வுநாள் என்பது மக்களுக்கு இளைப்பாறும் நாளாக தோற்றக்காலத்தில் இருக்கையில், இது யூதர்கள் யாவரும், ஜெபிக்கவும் நியாயப்பிரமாணத்தை வாசிக்கவும், ஜெப ஆலயத்தில் ஒன்றுகூடிய பரிசுத்த நாளாகவும் இருந்தது. “அவர்களின்” என்ற பிரதிப்பெயர்ச்சொல்லும், “ஜெப ஆலயம்” என்று மாற்றும், இயேசு மற்றும் யூதர்களின் நிறுவனம் அல்லது மத்தேயுவின் நாட்களில் இருந்த சபை மற்றும் யூதத்துவம் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் இருந்த பிரிவினையைப்

பிரதிபலிக்கலாம். இயேசுவையும் அவரது சீஷர்களையும் உள்ளூர் சமூகத்தில் இருந்து வித்தியாசப்படுத்திய இன்னொரு சாத்தியக்கூறும் உள்ளது (காண்க 4:23; 9:35; 10:17; 13:54).

வசனம் 10. ஒருவேளை இவ்விடத்தில் கப்பர்நகூமில் இருந்த ஜெப ஆலயத்திற்கு இயேசு சென்றபோது, அவர் ஓய்வுநாள் பற்றி அப்போதுதான் போதித்திருந்த சத்தியத்தை நடைமுறைப் படுத்த முழுநிறைவான வாய்ப்பு ஒன்றைச் சந்தித்தார் எனலாம். அங்கே சூம்பின கையையுடைய மனுஷன் ஒருவன் இருந்தான். “சூம்பின” என்பதற்கான (xēros) வார்த்தை “வாதம் ஏற்பட்ட” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும். இயேசுவின் எதிராளிகள் அவரிடத்தில், ஓய்வுநாளில் சொஸ்தமாக்குகிறது நியாயமா? என்று கேட்டனர். அவர்கள் இந்தக் கேள்வியை முன்வைத்தபோது, அவர்கள் தகவல் நாடவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் அவர்மேல் குற்றஞ்சாட்டும்படிக்கு வழிதேடினார்கள். பரிசேயர்களே இயேசுவின் எதிராளிகள் என்று 14ம் வசனம் அடையாளப்படுத்துகிறது.

மாற்கு சவிசேஷ விபரத்தில், இயேசு சூம்பின கையையுடைய மனிதனுக்கு “எழுந்து நடுவே நில” என்று கட்டளையிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது (மாற்கு 3:3). ஒருவேளை, அங்கிருந்தவர்கள் அந்த மனிதனின் கையினுடைய பரிதாபமான நிலையைக் காண அனுமதிப்பதற்காக அவர் இதைச் செய்திருக்கலாம். பின்பு அவர் தம்மை விமர்சித்தவர்களிடம், “ஓய்வுநாட்களில் நன்மைசெய்வதோ, தீமைசெய்வதோ, ஜீவனைக் காப்பதோ அழிப்பதோ, எது நியாயம்?” என்று கேட்டார் (மாற்கு 3:4). இருப்பினும் எவரொருவரும் பதில் அளிக்கவில்லை.

வசனம் 11. இயேசு தாமே முன்வைத்த கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும் வகையில், அவர்களுக்கு ஒரு விவரிப்பை முன்வைத்தார். ஆடு ஒன்றைக் கொண்டிருந்த மனிதர், அது ஓய்வு நாளில் குழியில் விழும் சூழ்நிலை பற்றி அவர் பேசினார். அந்த சூழ்நிலையில் யார் அதைப் பிடிக்கும்படி கீழே செல்லாமலும் அதைக் குழியில் இருந்து இழுத்து விடாமலும் இருப்பார்? அதேபோன்ற ஒரு சூழ்நிலையில் இயேசு, “உங்களில் ஒருவனுடைய கழுதையாவது எருதாவது ஓய்வுநாளில் துரவிலே விழுந்தால், அவன் அதை உடனே தூக்கிவிடானோ?” என்றும் கேட்டார் (லூக்கா 14:5). குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் பரிசேயர்கள், அந்த மிருகத்தை ஓய்வுநாளில் அவ்வாறு மீட்பதை அனுமதிப்பார்கள்.⁸

வசனம் 12. இயேசு தமது கருத்தைத் தெளிவிக்கினார்: ஆட்டைப்பார்க்கிலும் மனுஷனானவன் எவ்வளவோ விசேஷித்திருக்கிறான் (காண்க 6:26; 10:31; லூக்கா 15:3-7). மனிதனைத் தேவன் தமது சாயலாகப் படைத்தார் மற்றும் படைப்பு யாவற்றின் மீதும் அவனுக்கு ஆட்சி அதிகாரம் தந்தார் (ஆதியாகமம் 1:27, 28). தேவனுடைய படைப்பு என்ற கிரீடத்தில் மனிதன் உச்சிமுகடாக இருக்கிறான் (சங்கீதம் 8:3-8).

ஓய்வுநாள் பற்றிய யூதத்துவப் பிரமாணங்கள் மிகவும் கண்டிப்பானவையாக இருக்கையில், இரக்கத்தின் சில செயல்கள் அந்த நாட்களில் அனுமதிக்கப்பட்டன. ஒருவருடைய வாழ்வு அபாயத்தில் இருந்தால், அந்த நபரைக் காப்பாற்ற மருத்துவ உதவி அளிக்கப்பட முடிந்தது.⁹ ஒரு பெண்ணுக்குக் குழந்தை பிறக்கும் நிலையில் இருந்தால், அவள் குழந்தை பெறுவதில் உதவ ஒரு மருத்துவச்சியை அழைக்க முடிந்தது.¹⁰ இருப்பினும் ஒரு நபரின் நிலைமை அவரது உயிருக்கு அச்சுறுத்தலாக இராதபட்சத்தில்,

அசாதாரணமான உதவியளவைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாது இருந்தன.¹¹ எட்டாம் நாளில் விருத்த சேதனம் செய்தல் என்பது இந்த சட்டத்தில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டதாக இருந்தது; இந்தப் பரிசுத்த சடங்காச்சாரம், ஓய்வுநாள்கள் கட்டுப்பாடுகளை ஒதுக்கி வைத்தது (யோவான் 7:22, 23).¹²

இயேசுவுக்கு முன்பாக இருந்த விஷயத்தில், சூம்பின கையையுடைய மனிதன் உயிருக்கு அச்சுறுத்தல் விளைவிக்கும் சூழ்நிலையில் இருக்கவில்லை. வாரத்தின் ஆறு நாட்களின்போது இப்படிப்பட்ட மக்களை இயேசு குணமாக்கலாம், ஆனால் ஓய்வுநாளில் அவர் அதைச் செய்யலாகாது என்று யூத்தத்துவத் தலைவர்கள் நினைத்தனர் (லூக்கா 13:14). **ஓய்வுநாளிலே நன்மை செய்வது நல்லது** என்பதை நியாயப்பிரமாணம் அனுமதித்தது என்று இயேசு போதித்தார். நிச்சயமாகவே நியாயப்பிரமாணம் பொல்லாங்கு செய்வதைத் தடைசெய்தது. இயேசுவின் கண்ணோட்டத்தின் கருத்தில் இருந்து, இந்த மனிதருக்கு ஏதேனும் செய்யப்பட முடியும் என்னும்போது, அவரை அவரது பரிதபிக்கத் தக்க நிலையிலேயே விட்டு வைத்தல் என்பது பொல்லாததாக இருக்கும். இயேசு நன்மை செய்தலுக்கு நேர் எதிராகப் பரிசேயர்கள் அவரைக் கொல்லும்படியான திட்டமிடுதலினால் பொல்லாங்கானதை ஓய்வுநாளில் செய்தனர் (12:14).

வசனம் 13. பரிசேயர்கள் இயேசுவுக்குப் பதில் அளிக்காதபோது அவர், அவர்களுடைய இருதயகடினத்தினிமித்தம் அவர் விசனப்பட்டு என்று மாற்கு கூடுதலாகக் கூறினார் (மாற்கு 3:5). வரவிருந்த விளைவுகளை இயேசு அறிந்திருப்பினும், சூம்பின கையையுடைய மனிதனிடத்தில் அவர், உன் கையை நீட்டு என்று அறிவுறுத்தினார். அந்த மனிதர் அதைச் செய்தபோது, அவரது கையானது மறுகையைப்போல் சொஸ்தமாயிற்று. இயேசு பேச்சினால் மாத்திரம் அவரைக் குணமாக்கினார். அவர் அந்த மனிதர் மீது கையைக்கூட வைக்க வில்லை என்பது உறுதி.

வசனம் 14. பரிசேயர் உடனே ஜெப ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறி, அவரைக் கொலைசெய்யும்படி ஏரோதியர்களுடன் சேர்ந்து சூழ்ச்சி செய்தனர் (மாற்கு 3:6). இவ்விரு குழுவினரும் சாதாரணமாக விரோதிகளாக இருந்தனர். ஏரோதியர்கள் ஏரோதுவின் சட்டங்களையும் ரோம ஆதிக்கத்தையும் ஆதரித்தனர். பரிசேயர்கள் அவ்விரு விஷயங்களையும் வெகுவாக எதிர்த்தனர். சாதாரணமாக பரிசேயர்களும் ஏரோதியர்களும் ஒருவர் மற்றவருடன் இணைந்து செய்ய ஒன்றும் இல்லாது இருந்தது, ஆனால் இவ்விரு பிரிவினரும் - வெறுப்புணர்வினால் தூண்டப்பட்டு - இயேசுவை அழிக்கச் சூழ்ச்சி செய்ய ஒன்றிணைந்தனர்.

நியாயப்பிரமாணத்தில், ஓய்வுநாளை மீறுதலுக்கு மரணத்தண்டனை என்பதை தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்ட தண்டனையாக இருந்தது (யாத்திராகமம் 31:14; 35:2; எண்ணாகமம் 15:35). பரிசேயர்கள் இயேசுவை மரணத்திற்கு உட்படுத்தக் கூடும்படிக்கு, அவர் நியாயப்பிரமாணத்தை மீற வேண்டும் என்று விரும்பினார். இருப்பினும் இயேசு, ஓய்வுநாளை மீறவில்லை, பரிசேயர்களின் பாரம்பரியங்களை மாத்திரமே அவர் மீறினார். மேலும் யூதர்கள் ரோமானியரின் ஆளுகையின் கீழ் இருந்ததால், மரண தண்டனை கொடுப்பதற்கான அவர்களின் உரிமைகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தன (காண்க யோவான் 18:31). பரிசேயர்கள் ஏன் ஏரோதியருடன் இணைந்து சூழ்ச்சி செய்தனர் என்பதை,

விரோதிகளுக்கு இடையில் ஏற்பட்ட இந்த ஐக்கியம் விளக்கப்படுத்தலாம்; அவர்களின் நடவடிக்கைகள் அவர்களை கலிலேயாவின் மீது காற்பங்கு தேசாதிபதியாக இருந்த ஏரோது அந்திப்பாவுடன் ஒருபடி அதிக நெருக்கமாக ஆக்கிற்று. யோவானுக்கு அவர் செய்தது போன்றே (14:1-12), இயேசுவுக்கு மரண தண்டனை அளிக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை அவர் (ஏரோது அந்திப்பா) பெற்றிருந்தார் (லூக்கா 13:31; 23:6-16).

◇◇◇◇◇ பாடங்கள் ◇◇◇◇◇

“ஓய்வுநாளை நினைவுகூருங்கள்” (12:1-14)

ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடித்தல் என்பது, நீக்கப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டு நியாயப்பிரமாணத்தின் பகுதியாக இருந்தது (எபேசியர் 2:13-16; கொலோசெயர் 2:14). கிறிஸ்தவர்கள் ஓய்வுநாள் ஒழுங்கு முறைகள் உட்பட, நியாயப்பிரமாணத்தின் எந்தப் பகுதியையும் கடைப்பிடிக்கக் கடைப்பிடிக்கவர்கள் அல்ல. நான்காவது கட்டளை மாத்திரமே, பத்துக் கட்டளைகளில், கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்திற்குள் கொண்டுவரப்படாத ஒரே ஒரு கட்டளையாக இருந்தது (யாத்திராகமம் 20:8). மக்களில் சிலர், ஞாயிற்றுக்கிழமையை “கிறிஸ்தவ ஓய்வுநாள்” என்று கூறுகின்றனர், ஆனால் அப்படிப்பட்ட விஷயம் ஒன்றும் இருப்பதில்லை. ஓய்வுநாள் என்பது வாரத்தின் ஏழாம் நாள், அதாவது சனிக்கிழமை ஆகும் (யாத்திராகமம் 20:8-11). கிறிஸ்தவர்கள் ஆராதிக்கும் நாள், வாரத்தின் முதல் நாளான ஞாயிற்றுக்கிழமையாகும் (நடபடிகள் 20:7; 1 கொரிந்தியர் 16:2), இது கர்த்தருடைய நாள் என்று அழைக்கப்படலாயிற்று (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:10). தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்கள், ஆராதனைக்கென்று ஒரு விசேஷித்த நாளையும் குறிப்பிட்ட சில செயல்களையும் கொண்டிருந்தனர் என்பது வரலாற்று எழுத்துக்களினால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.¹³

வாரத்தின் முதல் நாளில் இயேசு மரித்தோரில் இருந்து உயிர்த்து எழுந்ததால், அந்த நாள் கிறிஸ்தவர்களின் ஆராதனை நாளாயிற்று (28:1-6; லூக்கா 24:1-6; யோவான் 20:1-9). நாம் அறிந்த வரையில், உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின் இயேசு தந்த தரிசனம் பற்றிய ஒவ்வொரு பதிவும், வாரத்தின் முதல் நாளில் நிகழ்ந்ததாகக் குறிப்பிட்ட அந்த நாளுடன் இணைவுகொண்டுள்ளது. ஞாயிற்றுக்கிழமை என்பது, ஜெபிக்கவும், தேவனுக்குத் துதிகள் பாடவும், தேவனுடைய வசனத்தில் இருந்து செய்தியைக் கேட்கவும், தங்கள் பணத்தில் இருந்து காணிக்கை தரவும், கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தில் கலந்து கொள்ளவும், கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்றுகூடிய நாளாக இருந்தது.

கிறிஸ்தவர்கள் வாரத்தின் முதல் நாளில் ஒன்றுகூட வேண்டும் என்று, அப்போஸ்தலத்துவ உதாரணத்தினாலும் நேரடி கட்டளையினாலும், புதிய ஏற்பாடு கிறிஸ்தவர்களுக்குப் போதிக்கிறது. தொடக்ககால சபையில் இருந்த வழக்கத்தின்படி, ஒவ்வொரு வாரத்தின் முதல் நாளிலும் நாம் கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தில் பங்கேற்க வேண்டும் என்றால் (நடபடிகள் 20:7; 1 கொரிந்தியர் 11:20-34; 16:2), நாம் அங்கிருக்க வேண்டும் என்பது நமக்குக் கட்டளையாக உள்ளது. எபிரெயருக்கு நிருபத்தை

எழுதியவர், யூதக் கிறிஸ்தவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக “சபை கூடிவருதலைச் சிலர் விட்டுவிடுகிறதுபோல நாமும் விட்டுவிடாமல், ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லக் கடவோம்; நாளானது சமீபித்து வருகிறதை எவ்வளவாய்ப் பார்க்கிறீர்களோ அவ்வளவாய்ப் புத்திசொல்லவேண்டும்” என்று எழுதினார் (எபிரெயர் 10:25; NIV). தொடக்க காலக்கிறிஸ்தவர்கள் வாரத்தின் முதல் நாளில் கூடிவந்தனர் - இது புதிய ஏற்பாடு மற்றும் பிற வரலாற்று விபரங்களில் உண்மையென்று கண்டறியப்பட்ட விஷயமாக உள்ளது - என்பதால், எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட சபைகூடிவருதல் என்பது ஆராதனைக்குக் கூடுகையாகவே இருக்க வேண்டும். ஏவுதல் பெற்ற எழுத்தாளர், தமது வாசகர்கள் கர்த்தருடைய நாளில் சபையாக ஒன்றுகூடி வரும் நடைமுறையைக் கைவிடாது இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்.

“மனுஷ குமாரன்” (12:8)

“மனுஷ குமாரன்” என்பது இயேசுவுக்கு அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்ட இயற்பெயராக உள்ளது, இது புதிய ஏற்பாட்டில் எண்பத்து எட்டு முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, ஒருசில விதிவிலக்குகள் தவிர, இதைக் கிறிஸ்து தாமே பயன்படுத்தினார். “தேவ குமாரன்” என்ற இயற்பெயரைத் தமக்குத் தேர்ந்து கொள்ள அவர் எல்லா உரிமையையும் கொண்டிருந்தார், ஆனால் அவர் “மனுஷ குமாரன்” என்பதையே விரும்பித் தேர்ந்து கொண்டார் என்பது தெளிவு. இந்தச் சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தியபோது இயேசு, தம்மைக் குறித்து ஒரு முக்கியமான கூற்றை ஏற்படுத்தினார் என்று இது சுட்டிக்காண்பிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. ஒரு புறத்தில் இது, அவரது முழு மனிதத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. மறுபுறத்தில் இது அவரது மீட்பு மற்றும் அதிகாரத்துவ ஊழியம் ஆகியவற்றை வலியுறுத்துகிறது. தேவனுடைய அதிகாரம் நமது நலத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படக்கூடும்படி, அவருடன் நாம் ஏற்புடைய உறவுமுறையில் இருக்கக் கொண்டுவருவதற்காக, தேவன் நம்முடன் உறவு கொண்டிருக்கும்படி, மனிதரானார்.

குறிப்புகள்

¹Douglas R. A. Hare, *Matthew*, Interpretation (Louisville: John Knox Press, 1993), 130. ²Mishnah *Shabbath* 7.2. ³David Hill, *The Gospel of Matthew*, The New Century Bible Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1972), 210. ⁴“சபாத்துவை பலி சேவைகள் ஒதுக்கிவிட்டன” (Talmud *Shabbath* 132b). ⁵Hare, 132. ⁶J. W. McGarvey, *The New Testament Commentary*, vol. 1, *Matthew and Mark* (N.p., 1875; reprint, Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d.), 104. ⁷Ibid., 105. ⁸காண்க Talmud *Shabbath* 128b; *Baba Metzia* 32b. சும்ரான் சமூகம் இதில் கண்டிப்பானதாக இருந்ததை சவக்கடல் சுருள்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன: “எந்த மனிதரும், ஓய்வு நாளில் ஒரு மிருகம் குட்டி போட உதவக்கூடாது. அது ஒரு நீர்த்தொட்டிக்குள்ளோ அல்லது ஒரு குழிக்குள்ளோ விழுந்துவிட்டது என்றால், ஓய்வுநாளில் அதை தூக்கிவிடக்கூடாது ... ஆனால் ஒரு மனிதர் தண்ணீருக்குள்ளோ அல்லது நெருப்புக்குள்ளோ விழுந்துவிட்டால், அவரைத் தூக்குவதற்கு ஒரு ஏணியையோ அல்லது கயிற்றையோ அல்லது பாத்திரம் போன்ற எதையாவதோ பயன்படுத்தலாம்” (*Damascus Rule* 11.13, 14, 16, 17). ⁹“உயிருக்கு

அபாயம் ஏற்படுமோ என்ற சந்தேகத்திற்குரிய எந்த விஷயமும் ஓய்வுநாள் ஆசரிப்பின் தடைகளை நீக்கிச் செயல்படுவதாக உள்ளது” (Mishnah Yoma 8.6). ¹⁰Mishnah Shabbath 18.3.

¹¹உதாரணமாக, முறிந்த எலும்பை ஓய்வுநாளில் ஒன்றமைத்தல் என்பது நியாயப்பிரமாணத்திற்கு விரோதமானதாக இருந்தது. (Mishnah Shabbath 22.6.) ¹²Ibid., 18.3-19.5. ¹³Pliny Letters 10.96; Justin Martyr Apology 1.67; Clement of Alexandria Miscellanies 6.14; The Instructor 3.11.